

La nostra toponímia

JOAN VILLAPLANA I VILLALONGA

Vet aquí que ja estem a les acaballes de l'abecedari, ja que estem per la lletra essa. Caldrà esbrinar què volen dir els nostres topònims començats per la S, tot i que la majoria són molt gràfics i ja, sense poder amagar-nos res, ens diuen de bell antuvi allò que volen significar. Així tenim:

SABATA (corral de..) la sabata a més del calçat que no cobreix més amunt del turmell i té la sola de cuir, també és la part forrada de ferro que va agafada a la cameta de la polligana i rossega a terra quan es treballa llaurant. Però en aquest topònim pareix que indica la propietat del corral i designa la persona que n'és propietària. Si aquest és el cas, el malnom Sabata s'aplicaria figuradament a aquella persona simple, beneïta i curta d'enteniment.

Sobre l'etimologia de la paraula, és

molt insegur el seu origen, ja que és una paraula que apareix a totes les llengües romàniques i aràbiques.

SALVAT (clot d'En..) salvat és el participi del verb salvar, el qual prové del llatí *salvare*, que vol significar preservar o alliberar de dany o perill, mort o destrucció. En aquest cas Salvat és un llinatge, precedit de la partícula de tractament En, i de la preposició de que indica propietat, per la qual cosa el seu significat és que el senyor (domine) Salvat és el propietari d'aqueix paratge, encara que la descripció de l'indret com a clot no és ben bé exacta, però sí que és un lloc fèrtil dedicat al conreu de cereals i vinya.

SANT VICENT (Pla de ..) nom que es dona a l'explanada que hi ha prop de la vila de les Coves, i en la qual està edificada l'ermita en honor del Sant valencià Vicent Ferrer. Al llindar de la porta de

l'ermita fica la data de 1614, com a referent cronològic de la seua construcció. De fet, era corrent en aquelles èpoques construir una ermita sobre el lloc on havia predicat el Sant valencià, encara que el pas del Sant per les Coves degué ser molt més anterior, entre els anys 1399 i 1412, ja que aquestos anys els va dedicar a la predicació missionera, i en un dels seus viatges per la costa mediterrània segur que ens va visitar (tenim el referent de Borriol i Morella). Predicava el Sant tots els dies, en llocs preparats per a l'ocasió pels seus fidels seguidors. Aquestos llocs havien de ser amplis, generalment a les afores dels pobles, ja que el seguia un sèquit de penitents (homes, dones, xiquets de totes edats i condicions) que en determinats moments va ser de deu mil persones, a més de les persones del poble on arribaven. Aquest

